

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΛ. ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑ Α. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

Ἄριθ. 6.

1857.

(Ὀκτωβρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Περὶ γάμων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — ΝΟΜΙΚΑ. Περὶ συναλλαγματικῆς. — ΓΕΩΡΓΙΑ. Περὶ ἰμφολλισμοῦ τῶν δένδρων. — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ, ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΠΛΗΨΕΙΣ. Βροχὴ λίθων. Παράδοξος φανός. Νέον εἶδος τυπογραφίας. Μετεωρολογία. Γεωγραφία τῶν παλαιῶν ἄνδρα. ποδικαππλεία. Ανανέωσις δένδρων. Νέα βερσαδεψία. Αζυπαδοπτεία.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Περὶ γάμων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Παντοῦ, ὅπου δύο ἄνθρωποι δύνανται νὰ ζήσωσιν ἀνέτως, εἶπεν ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Μοντέσκιος, ἐκτελεῖται σχεδὸν πάντοτε εἰς γάμος, ἔθιμον, ὡς φαίνεται, τόσῳ παλαιόν, ὅσῳ ὁ κόσμος. Εἰς τοὺς Ἑβραίους ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἦτο ἀπλουστάτη. Ὅτε ὁ Τωβίας ἐζήτησε τὴν Σάρραν, ὁ Ραγουήλ ἔλαβε τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς κόρης του, καὶ τὴν ἔβαλεν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ ἀνδρός, ἔπειτα ἔγραψε καὶ ἐπεσφράγισε τὸ συμβόλαιον. Μετὰ ταῦτα ἦλθε τὸ συμπόσιον, καὶ ὕστερον ἡ μήτηρ ὠδήγησε τὴν νύμφην εἰς τὸν νυμφικὸν (ἀλαμον καὶ αἱ δύο δὲ ἔκλαυσαν ὡς βιασμένοι νὰ ἀποχωρισθῶσιν· ὁ δὲ Ραγουήλ ἀφ' οὗ ἀφῆκεν ὀλίγον καιρὸν νὰ τρέξωσι τὰ δάκρυά των, εὐλόγησε τοὺς νεόνυμφους καὶ εὐχέθη διὰ τὴν εὐδαιμονίαν των. Ἀλλ' εἰς τοὺς τελευταίους αἰῶνας τῆς Ἰουδαϊκῆς πολιτείας ὁ γάμος ἐγένετο μὲ πολλὰς ἄλλας τελετάς.

Εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ὡς διηρημένην εἰς πολλὰς δημοκρατίας ἦσαν ἰδιαιτέροι νόμοι καὶ διαρρηκτικὰ ἔθιμα ὡς πρὸς τὸν γάμον. Εἰς τὴν Λακεδαίμονα π. χ. οἱ ἄνδρες δὲν ἐνυμφεύοντο πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, οὔτε τὰ κοράσια πρὸ τῶν εἰκοσι. Τοῦτο δὲ διέταξεν ὁ Λυκούργος διὰ νὰ γεννῶνται παιδία ἰσχυρὰ καὶ εὐρωστα. Αἱ νέαι δὲν ἔφερον εἰς τοὺς ἄνδρας των ἄλλην προοῖα παρὰ τὴν σωφροσύνην καὶ ἀπλῶς τὴν ἀρετὴν· ὅθεν αἱ γυναῖκες δὲν ἐζητοῦντο διὰ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ὑραιότητα, εὐκινησίαν καὶ καρτερίαν εἰς τὰς σωμασκίας. Ὅτε οἱ γονεῖς εἶχον συμφωνημένον νὰ δώσωσι τὴν κόρην των, ὁ νέος ἤρχετο εἰς τὴν βήτην ἡμέραν περὶ τὸ ἑσπέρας διὰ ν' ἀρπάσῃ τρόπον τινα τὴν ἀράβωνικετικὴν τοῦ ἀπὸ τῆς μητροικῆς

ἀγκάλας, καὶ τὴν ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συνωδευμένην μόνον ἀπὸ μίαν γυναῖκα τὴν νυμφαγωγόν. Ἐκεῖ δὲ αὕτη παρόντων τῶν συγγενῶν τῆς ἔκοπτε τὰ μαλλία, καὶ τὴν ἔνδυε φορέματα καὶ ὑποδήματα ἀνδρός.

Οἱ Βουωτοὶ ἔφερον τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νυμφίου μετὰ ἄμαξαν, τῆς ὁποίας ὁμῶς ἔκαιον ἔπειτα τὸν ἄξωνα τοῦ τροχοῦ ἔμπροσθεν τῆς θύρας διὰ τὴν παραστήσωσιν εἰς τὴν νύμφην ὅτι ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ διαμεῖνη, καὶ ὅτι δὲν ἦτο πλέον τρόπος νὰ ἐπιστρέψῃ.

Εἰς τὴν νῆσον Κῶ ἡ νύξ ἐνδύετο ἀνδρικὰ φορέματα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου· οἱ δὲ Μακεδόνες ἐδίδον εἰς τοὺς νεονύμφους νὰ φάγωσιν ἄρτον κομμένον μετὰ ξίφος. Τέλος οἱ Ἀθηναῖοι ἐνυμφεύοντο μάλιστα τὸν χειμῶνα κατὰ τὴν ἐξαίτιας τοῦ γάμου λεγόμενον Γαμήλιον μῆνα, ὅστις ἀντιστοιχεῖ μετὰ τὸν Ἰαννουάριον. Ἐθεώρουν δὲ μάλιστα ὡς αἰσίαν τὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς τούτου, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, καὶ τὴν πανσέληνον.

Ὁ γάμος εἰς τὰς Ἀθήνας, καθὼς καὶ ἀλλοῦ, ἐγένετο μετὰ τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ οἰωνοσκόποι καὶ μάντιες ἐζήτουν νὰ μάθωσι τὴν θέλησιν τῶν θεῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τοῦ γάμου ἐσεκέαζον τὴν κεφαλὴν τοῦ νυμφίου μετὰ σύκα, δακτύλους εἴτε καρποὺς φοινίκων (χοιμαράδες) καὶ διάφορα ὄσπρια, σύμβολον οἰκιακῆς εὐπορίας. Ὅτε δὲ ὁ νυμφίος ἔρρεε τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν ἢ μήτηρ προηγίετο φέρουσα λαμπάδα ἀπὸ δαδίου, καὶ συνωδευμένη ἀπὸ νέους ψάλλοντας διάφορα ἄσματα εἰς τιμὴν τοῦ ὕμναίου. Οἱ προσκεκλημένοι παρεκάληοντο εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὑποῖον ἦτον ἔτοιμον, ἔπειτα χοροὶ κορασιῶν καὶ νέων ἔψαλλον τὸν ἐπιθαλάμιον ὕμνον.

Ὁ νόμος συγχῶρει εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ νυμφεύηται τις τὴν ὀμοπάτριον, ὅχι ὁμῶς καὶ τὴν ὀμομήτριον ἀδελφὴν, διὰ νὰ μὴ ἐπισηφεύωνται εἰς τὸν αὐτὸν ἀνθρώπον πολλαὶ κληρονομίαι. Ἐπειδὴ ὅτε τις ἐλάμβανεν εἰς γάμον τὴν ὀμοπάτριον ἀδελφὴν, ἐκληρονόμει μόνον τὸν πατέρα· ἀλλ' ἂν ἐνυμφεύετο τὴν ὀμομήτριον, ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλα τέκνα ὁ πατὴρ αὐτῆς τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἀκολούθως ἤθελε τὴν καταστήσει συγκαληρονόμον, καὶ οὕτως ὁ νυμφίος ἐλάμβανεν ἐνταυτῷ δύο κληρονομίας.

Εἰς τὴν Ρώμην ὁ νόμιμος πρὸς γάμον ἡλικίαν ἦτο διὰ μὲν τοὺς νέους τὰ 14 ἔτη, διὰ δὲ τὰς νέας τὰ 12· ἡ νύμφη ἐζήτητο κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς. Τὸ συμβόλαιον τοῦ γάμου ἐγράφετο καὶ ἐσφραγίζετο μετὰ τὴν σφραγίδα τῶν γονέων. Ἐγένοντο θυσίαι πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, θεὰν τῆς σιωφροσύνης, καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὴν Ἥραν, ἣτις ἐφώρευε ἰδιαιτέρως τὰ τῶν γάμων, ἢ καὶ εἰς ἄλλας θεοτήτας, ὅσας ἤθελον νὰ ἔχωσι βοηθοὺς καὶ προσάτιδας. Τὴν ἡμέραν δὲ τοῦ γάμου ἐχωρίζοντο τὰ μαλλία τῆς νύμφης μετὰ λόγχην, διὰ νὰ μάθῃ ὅτι ὑπέκειτο εἰς

τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός, ἢ δὲ κεφαλὴ τῆς ἐσεκέαζετο μετὰ πέτασον πλεγμένον, ἢ στολισμένον ἀπὸ ἄνθη καὶ σκεπασμένον μετὰ πέπλον (βέλο) λευκὸν ἢ κροκωτὸν καὶ φλογιοειδές, τὸ ὁποῖον πολλάκις εἶχε καὶ ἀδάμαντας, εἰς τοὺς πόδας ἐβάλλον ὑποδήματα ὑψηλὰ ὡς κοθούρνους, διὰ νὰ φανῇ μεγαλοπρεπεστέρα, τὸ φόρεμά τῆς ἦτο λευκὸν ἢ κίτρινον, ἀλλὰ χωρὶς στολίσματα· ἢ ζώνη τῆς ἀπὸ μαλλίων δεμένη ἔμπροσθεν μετὰ κόμβον, τὸν ὁποῖον ἔλυεν ἔπειτα ὁ νυμφίος ἐπικαλούμενος τὴν Ἥραν. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους δὲ αἰῶνας τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας ἐπέβαλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν νυμφίων εἶδος ζυγοῦ, διὰ νὰ μάθωσιν ὅτι ὁ γάμος ἦτο ἀληθὴς δουλεία, ὅθεν καὶ τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἐλέγετο conjugium, οἱ δὲ νυμφεῖοι conjuges· ὅπισθεν τῆς νύμφης ἔφερον ἡλακᾶτην (ρόκαν) καὶ ἀτράκτιον ὡς σημεῖον τῆς φιλοπονίας, καὶ ὅτε ἔφθανεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἠρώτων τὸ ὄνομά τῆς, αὐτὴ δὲ ἀπεκρίνετο, Γαῖα, ὅθεν ἔλεγεν ἔπειτα εἰς τὸν ἀνδρά τῆς « ἂν ἦσαι Γαῖος θέλω εἶμαι καὶ ἐγὼ Γαῖα » ἢ Γαῖα δὲ αὕτη ὑπῆρξε σύζυγος εὐτυχῆς τοῦ παλαιοῦ Ταρκινίου. Μετὰ ταῦτα πρόσφερον εἰς αὐτὴν κρίκον ἔχοντα κρεμασμένα τὰ κλειδιά τῆς οἰκίας, καὶ τὴν ἐκάλεινον ἐπάνω μηλωτῆς (δέρματος προβάτου) διὰ νὰ δείξωσιν ὅτι ἐχρεώσται νὰ ἐτοιμάσῃ ἰδιοχειρίως μετὰ τὸ μαλλίον τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀνδρός. (3.)

ΝΟΜΙΚΑ.

Περὶ συναλλαγματικῆς (συνέχεια).

Ἰσχυρώσεις τοῦ κομιστοῦ.

Διὰ τοῦ συμβολαίου τῆς συναλλαγῆς ὁ κομιστής ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ τὸ συμφωνηθὲν ἀντίτιμον τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ ἢ πληρωμὴ αὕτη ὀφείλει νὰ γίνῃ καθ' ἣν στιγμὴν τῷ κορηγείτῃ ἢ συναλλαγματικῇ, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελε τῷ δοθῇ προθεσμία ἐπιτρέπουσα ἀναβολὴν πληρωμῆς εἰς ἄλλην ἐποχὴν. Ἄν ὁ κομιστής δὲν πληρῶσῃ τὸ ὑποσχεθὲν ἀντίτιμον ἐγκαίρως, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐκδότης νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συναλλάγματος, ἢ τὴν διάλυσίν του μετὰ τὰς νομίμους ἀποζημιώσεις του.

Δευτέρα ὑποχρέωσις τοῦ κομιστοῦ εἶναι νὰ παρουσιάσῃ τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἐξεδόθη κατὰ τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, καὶ ἐὰν αὐτὸς δὲν θελήσῃ νὰ τὴν ἐξοφλήσῃ, ὀφείλει ὁ κομιστής νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀποποίησίν του ταύτην μετὰ διαμαρτυρικὸν καὶ νὰ τὸ κοινοποιήσῃ κατὰ τὰς

διατεταγμένας προθεσμίας πρὸς τε τὸν ἐκδότην καὶ πρὸς τοὺς ὑπάρχον-
τας τυχὸν ὀπισθογράφους.

Ἐπιχρεώσεις τοῦ ἐκδότη

Διὰ τοῦ ἰδίου συναλλάγματος ἀναδέχεται ὁ ἐκδότης τρεῖς πρωτίστας ὑποχρεώσεις, νὰ χορηγήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, νὰ παρασκευάσῃ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς.

Ὁ ἐκδότης χρεωστῆ νὰ χορηγήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν τῆς ὁποίας ἔλαβε τὸ ἀντίτιμον, ἢ ἂν παρεχώρησε προθεσμίαν, καὶ πρὶν ἀκόμη τὸ λά-
βῃ. Ἄν ὅμως κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἤθελεν ἀναφανῆ μεταβο-
λὴ τις ἐπὶ τὸ χεῖρον εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ κομιστοῦ, ὥστε νὰ δύναται ὁ πρῶτος νὰ φοβῆται μήπως δὲν πληρωθῇ, ἢ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀξιώγραφων ἐγγυήσιν, καὶ νὰ μὴ παραδώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν ἕως οὗ δὲν ἀσφα-
λισθῇ τοιοῦτοτρόπως.

Ἐκτὸς τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως μόνης, ἐὰν ὁ ἐκδότης δὲν χορηγήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν κατὰ τὴν ὀρισμένην προθεσμίαν, ἢ μπορεῖ ὄχι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου μετὰ τὰς ἀνη-
κούσας ἀποζημιώσεις.

Ἄν ἡ συναλλαγματικὴ παραπέσῃ, ὑποχρεοῦται ὁ ἐκδότης νὰ χορηγήσῃ
δεύτερον αὐτῆς ἀντίτυπον, σημειῶνων ὅτι εἶναι δεύτερον ἀντίτυπον, ἐπὶ
τοῦ ὁποίου τότε μόνον πρέπει νὰ γίνῃ πληρωμὴ, ὅταν δὲν ἤθελεν ἤδη εἶ-
σθαι ἐξωφλημένον τὸ πρῶτον.

Ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς λέγεται ἡ δηλοποίησις τὴν ὁποίαν κάμνει
ὁ πρὸς θνεῖναι αὐτὴ ἐκδεδομένη, ὅτι θέλει τὴν πληρώσει εἰς τὴν προθεσμίαν
τῆς. Αὕτη δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κομιστὴν νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν πληρωμὴν
τῆς κατ' εὐθειαν ἀπὸ τὸν ἀποδέκτην.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ συναλλάγμα, τὸ ὁποῖον γινώσκῃ ἡ συναλλαγματικὴ μεταξύ
τοῦ ἐκδότη καὶ τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἐκδίδεται, εἶναι ἐντολὴ τοῦ πρῶτου
πρὸς τὸν δεύτερον νὰ πληρώσῃ ποσότητά τινα χρηματικὴν, καὶ τοιαύτην
ὑποχρεώσιν δὲν ἢ μπορεῖ τις νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἄλλον ἂν δὲν ᾖ ἀληθῶς
δανειστής αὐτοῦ διὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα, ἀπαιτητὴν κατὰ τὴν λήξιν
τῆς προθεσμίας τῆς συναλλαγματικῆς, ἔπεται ὅτι ὁ ἐκδότης δὲν δύναται
τιμίως νὰ ὑποσχεθῇ τὴν παρ' ἄλλου τινος ἀποδοχὴν τῆς συναλλαγματικῆς
ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐκδόσεώς τῆς, ἢ τοῦλάχιστον ἂν δὲν
ἔχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν θέλει παρουσιασθῆ πρὸς ἀποδοχὴν
ἢ συναλλαγματικὴν, θέλουσιν ὑπάρξει εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν ἐξεδόθη, χρήμα-
τα ἐδικὰ του τῆς ποσότητος, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλη-

ρωμῆς τῆς ἢ δὲ ὑπάρξει τῆς ποσότητος ταύτης ὀνομάζεται ἐμπορικῶς
πρόβλεψις (provision).

Ἡ πρόβλεψις ὀφείλεται ἀπὸ τὸν ἐκδότην, ἢ ἀπὸ τὸν ἐκδότην καὶ ἐκεί-
νον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τυχὸν ἡ συναλλαγματικὴ, ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ ἐκδότης εἶναι προσωπικῶς
ὑπεύθυνος περὶ τῆς προβλέψεως πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους καὶ τὸν κομι-
στήν.

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ πρὸς ὃν ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ ἀποδοχὴ αὐτῆς
καθιστᾷ νόμιμον τεκμήριον ὅτι ὑπάρχει πρόβλεψις· ἀλλὰ τὸ τεκμήριον
τοῦτο δὲν ἰσχύει ἐναντίον τοῦ εἰμῆ ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους καὶ τὸν
κομιστὴν μόνον· ἀπ' ἐναντίας δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν ἐκδό-
την, ὅστις εἴτε ἔγινεν ἀποδοχὴ εἴτε δὲν ἔγινεν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπό-
δειξιν τῆς ὑπάρξεως τῆς προβλέψεως κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας·
ἄλλως ἢ μπορεῖ νὰ βιασθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυήσιν ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς τῆς συναλ-
λαγματικῆς, καὶ ἂν τὸ διαμαρτυρικὸν δὲν ἤθελε γίνῃ ἢ κοινοποιηθῇ ἐντὸς
τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς συναλλαγματικῆς πρὸ τῆς
λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ παρέρχεται πολλάκις εἰς μά-
την καυρὸς πολῦτιμος διὰ τὸν ἔμπυρον, μετὰ τὸν ὁποῖον μόνον θέλει ἴσως μάθει
ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ του δὲν πληρόνεται· ἀλλ' ἡ παρουσίας αὕτη τῆς
συναλλαγματικῆς πρὸς ἀποδοχὴν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν κομιστὴν.
Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐξαιρέσωμεν τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ συναλλαγμα-
τικὴ ἤθελεν εἶσθαι πληρωτὴ ἐν ὄψει, μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, μῆνας,
ἢ συνθειας ἀπὸ τῆς ὄψεως. Ἐπειδὴ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀφ' ἐνὸς
μέρους ἡ ἡμέρα τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς προσδιορίζεται ἀπὸ
τὴν ἐποχὴν τῆς παρουσίας αὐτῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἤθελεν εἶσθαι ἀδικον
νὰ δύναται ἡ ἀμέλεια ἢ ὁ δόλος τοῦ κομιστοῦ νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα
τοῦ ἐκδότη καὶ τῶν ὀπισθογράφων, ἢ πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν
(ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾖ πληρωτὴ ἐν ὄψει) παρουσίας πρέπει νὰ
γίνεται ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας, παρελθούσης τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς χάνει
τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, καὶ κατ' αὐτοῦ
ἀκόμη τοῦ ἐκδότη, ἂν εἶχε κάμῃ πρόβλεψιν.

Ἡ προθεσμία αὕτη εἶναι ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγμα-
τικῆς, ἂν αὕτη ἐξεδόθη εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μέλλῃ νὰ πληρωθῇ εἰς κανὸν
ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς. Παραπέμπομεν διὰ τὴν συντομίαν εἰς τὸ ἄρθρον

160 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διὰ τὰς ὀκταμηνιαίας, ἐνιαυσίους, καὶ διετείς, προθεσμίας τὰς ὁποίας ὁ νόμος τάττει κατὰ τὰ διάφορα ἄλλα μέρη τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἐκτὸς τῆς ἐξαμηνιαίας διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου.

Ἡ ἀποδοχὴ ἐκφράζεται συνήθως διὰ τῆς λέξεως μόνης δεκτῆ, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει ὁ ἀποδέκτης.

Πρέπει νὰ ᾔηται χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾔηται πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, μετὰ μῆνα ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς της· ἄλλως ἢ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ κατασταίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

Ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὴν στιγμήν τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς, ἢ ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων τὸ πολὺ. Ἄν μετὰ τὰς εικοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη ἢ ἀναπύδεκτος, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστὴν.

Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῆ ὑπὸ συνθήκας, ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἄρνησις ἀποδοχῆς καὶ δίδει χώραν εἰς τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν. Δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ ἡ ἀποδοχὴ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς χρεωθεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν (καθὼς καὶ τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ) εἶναι ἔγγραφον ἐπίσημον, συνταττόμενον κατ' αἴτησιν τοῦ κυρίου τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τοῦ ὡς ἐπιτρόπου αὐτοῦ περιστανομένου κομιστοῦ αὐτῆς, καὶ τείνει εἰς τὸ νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀποποίησιν τῆς ἀποδοχῆς (ἢ τῆς πληρωμῆς) ἐκ μέρους τοῦ πρὸς δὲν ἐξεδόθη.

Αὐτὸ δύναται νὰ συνταχθῇ ὄχι μόνον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐνὸς κλητῆρος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἀμφότεροι δὲ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ δίδουν ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῶν διαμαρτυρικῶν εἰς ἐκείνους πρὸς οὓς τὰ κοινοποιοῦν, καὶ νὰ τ' ἀντιγράψουν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον των.

Ὁ κομιστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν εἰς τὸν ἐκδότην καὶ εἰς τοὺς ὀπισθογράφους, οἱ ὅποιοι ἀποκαθίστανται τότε ἀμοιβαίως καὶ ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ μετρήσωσι τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς, ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυ-

ναλλαγῆς ἂν τοιαύτη ᾔηλεε γίνῃ, ἢ νὰ δώσουν ἐγγύησιν ὅτι θέλουσι πληρῶσαι αὐτὰ ὅλα εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος εἰμὴ μὲ ἐκείνον μόνον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη.

Ὅταν γίνῃ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν, δύναται πᾶς τρίτος νὰ παρεμβῇ ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ τίνος τῶν ὀπισθογράφων, καὶ ν' ἀποδεχθῇ αὐτὸς τὴν συναλλαγματικὴν ἢ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὴν ἀναγγείλῃ ἀμέσως εἰς ἐκείνον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου παρενέβη.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ δὲν βλάπτει παντάπασι τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς ἐναντίον τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων, ἀλλ' αὐτὸς δύναται πάντοτε νὰ τοὺς ἐνάξῃ, ὡσὰν νὰ μὴ εἶχε γίνῃ καμμία ἀποδοχὴ. (ἀκολουθεῖ.) (14.)

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Α.

Περὶ ἐμφυλλισμοῦ ἢ ἐμβολιασμοῦ τῶν δένδρων (συνέχεια).

(Ἰδε ἄρθ. 5 τῆς Ἀνωλεγίας.)

Ἐκ τούτων δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος τῆς ἀντίληψως καὶ ἐπιτυχίας ἐμφυλλισμοῦ ἢ ἐγκεντρισμοῦ τίνος εἶναι·

α'. Νὰ ἐντίθεται ὁ ὀφθαλμὸς ἢ τὸ ἔμβλημα (ἀμπύλι) πρὸς τὸ μέρος ἐκείνου τοῦ φυτοῦ, ὅπου ὁ χυμὸς εἶναι μᾶλλον κατειργασμένος, καὶ ἐπομένως ἔχει περισσοτέραν τάσιν νὰ διοργανισθῇ.

β'. Νὰ συναρμολογῶνται στεγανῶς τὰ χυμοφόρα ἀγγεῖα τοῦ ὑποκειμένου ἢ ὑποδεγομένου δένδρου μὲ τὰ τοῦ ἐνθέματος.

γ'. Νὰ ἐμφυλλίζωνται τὰ δένδρα τότε, ὅτε ὁ χυμὸς εἶναι προδιατεθειμένος νὰ διοργανισθῇ.

Ἀλλὰ μὲ ὅλας τὰς προειρημένας προφυλάξεις ἢ ἀντίληψις δὲν ἐπιτυγχάνει, ἂν ἀμφότερα τὰ εἰς ἐμφυλλισμόν ὑποβαλλόμενα δένδρα δὲν ἔχωσιν ἀναλογίαν τινὰ, μὴ ἐξετασθεῖσαν ἰκανῶς μέχρι τῆς σήμερον. Συγγραφεῖς τινὲς λέγουσιν ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τις ὀφείλει νὰ ἐμφυλλίξῃ μεταξὺ των ὅσα δένδρα εἶναι συγγενῆ. Ἀλλὰ τὶ ἐννοοῦσι δένδρα συγγενῆ οὔτε ἡμεῖς δὲν καταλαμβάνομεν, οὔτε αὐτοὶ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μᾶς τὸ ἐξηγήσωσι. Προτείνουσι μόνον λέξεις χωρὶς νὰ ὀδηγῶνται ἐκ τῆς πείρας, καὶ

τοιουτοτρόπως ἐμποδίζουσι μάλλον ἀντί νά ευκολύνωσι τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης.

Ἡμεῖς ἐκάμαμεν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον ἄπειρα πειράματα δι' ὧν ἀνεκαλύψαμεν διάφορα ἰδιαίτερα περιστατικά· ἀλλ' αὐτὰ ἀντί νά μᾶς φωτίσωσι πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς γενικῆς ἀρχῆς, τὴν κατεκάλυψαν μὲ πυκνότερον κάλυμμα. Ἡ ὑπάρχουσα π. χ. ἀναλογία μεταξύ τῆς ἀπίου (ἀπι-διᾶς) καὶ τῆς μηλέας εἶναι προφανεστέρα τῆς ὑπαρχούσης μεταξύ τῆς ἀπίου καὶ τῆς κυδωνίας· μολόντοῦτο ἡ ἀπίος ἐμφυλλισθεῖσα ἐπὶ τῆς κυδωνίας ἐπέτυχεν ἐντελῶς, ἐνῶ ἐπὶ τῆς μηλέας, ἀφοῦ ἐκδυσαστήσῃ ἕνα ἢ δύο ἔτη χωρὶς νά φέρῃ καρπὸν, ζηραίνεται. Ποία ἄρα γε εἶναι ἡ αἰτία; Ἄλλο παραδοξότερον. Ἡ ἀπίος αὐτῇ, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθημέν ποτε νά ἐμφυλλίσωμεν μὲ ἐπιτυχίαν ἐπὶ τῆς μηλέας, εὐδοκιμεῖ μέχρι τινὸς ἂν ἐμφυλλισθῇ ἐπὶ τῆς μεσπιλέας, τοῦ κραταιογόνου (ἀγριομεσπιλέας) καὶ τῆς ὄξυακάνθης, εἶδη φυτῶν τὰ ὅποια ἔχουσι ἀσυγκρίτως ὀλιγωτέραν ἀναλογίαν. Αἱ κέρασοι δὲν ἐμφυλλίζονται μὲ τὰς κοκκυμηλέας, μὲ τὰς ὁποίας ἔχουσι πολλὰς ἀναλογίας, οὔτε μὲ τὰς ἀρμενικὰς μηλέας (ζερδαλέας), καὶ τὰς περσικὰς μηλέας (βόδακηνέας)· ὁ χιώνανθος ὅμως τῆς Βιργινίας, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς εἶναι βραγιοειδής, εὐδοκιμεῖ ἐμφυλλιζόμενος ἐπὶ τῆς μελίας (φραζίνου), τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς εἶναι ὕμενοειδής. Συγγραφεὺς τις ἀξιώπιστος κατὰ τὰ ἄλλα, λανθάνεται λέγων· « ὅτι ἡ θεωρία τῆς τέχνης συνίσταται εἰς τὸ « νά μὴ ἐμφυλλίζονται συναλλήλως εἰμὴ αἱ διαφοραὶ τῶν εἰδῶν μὲ αὐτὰ » τὰ εἶδη των, τὰ εἶδη μὲ τὰ γένη των καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὰ γένη μὲ τὰς πατριὰς των ». Ἐὰν βάλωμεν εἰς πρᾶξιν τὴν θεωρίαν ταύτην θέλει πληροπορηθῶμεν ὅτι αἱ ἐξαίρεσεις ἢ μάλλον εἰπεῖν τὰ ἐναντία ἀποτελέσματα εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πολυκριθμότερα ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσῆριξε τὴν ἀρχὴν ταύτην. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς προσθέτει « ὅτι πρέπει ἀκόμη νά παρατηρῶμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν δένδρων ὡς » πρὸς τὴν ὥραν τῆς κυκλοφορίας τῶν χυμῶν των, τὴν διαμονὴν ἢ τὴν » πτώσιν τῶν φύλλων των, καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἰδίων αὐτῶν χυμῶν, » διὰ νά ἐφαρμώσωμεν ὅλα ταῦτα εἰς τε τὸ ὑποδεχόμενον καὶ τὸ ἐμφυ- » τευόμενον. » Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀναλογία τῆς διαμονῆς ἢ τῆς πτώσεως τῶν φύλλων εἶναι πάντῃ ἀνωφελής, μάλιστα εἰς τινὰς περιστάσεις δένδρον τι ἀείφυλλον εὐδοκιμεῖ ἐμφυλλιζόμενον εἰς ἕτερον τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα κατ' ἔτος πίπτουσι. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος νά ἐξετάσωμεν τὴν ἐσφαλμένην ταύτην ἀρχὴν, ἀλλὰ νά παρατηρήσωμεν μόνον, ὅτι ὅταν

λέγη νά ἐρευνῶμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν ἰδίων εἰς ἕκαστον φυτὸν χυμῶν, ὁμολογεῖ ὀρθότερον ἀπὸ τοὺς λέγοντας ἀπλῶς νά ἐμφυλλίζωμεν πρὸς ἄλλη λατὰ συγγενῆ εἶδη, χωρὶς νά ἐξακριβώσωσι τι περιπλέον. Ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα νά ἐξετάσωμεν καὶ τὴν ἀναλογίαν αὐτὴν τῶν χυμῶν; πρέπει νά τοὺς καθυποβάλωμεν ἄραγε εἰς χυμικὴν ἀνάλυσιν, ἂν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἤθελε μᾶς εἶσθαι πάντῃ ἀχρηστον, ἢ πρέπει νά δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν διὰ μόνης τῆς βῆσεως ἐξέτασιν αὐτῆς; Διότι ὅλοι οἱ διαυγεῖς χυμοὶ ὁμοιάζουν, καθὼς καὶ ὅλοι αἱ γαλακτώδεις, κομμωδεις καὶ ῥητινώδεις, ἀναμεταξύ των. Τὸ ὀρθότερον παράγγελμα, (ἂν καὶ μάλλον ἐπιβλαβές παρὰ ὠφέλιμον, ἔνεκα τῆς ἐξοδύσεως τοῦ πολυτίμου καιροῦ), τὸ ὅποῖον ἠθέλαμεν δώσει εἰς τοὺς κητωροὺς, εἶναι τὸ νά ἐρευνῶσι τὰς ἀναλογίας ταύτας εἰς τὸ ταμειῶδες ὕφασμα τοῦ μυελώδους σωλήνος καὶ εἰς τὸ σχῆμά του, καὶ ἴσως ἐρευνῶντες διὰ τῶν πειραμάτων ἤθελον ἀνακαλύψῃ ἀξιώλογον καὶ ἀναγκαίαν τινὰ ἐφεύρσιν εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἐγκεντρίζειν. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, περιοριζόμεθα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν θεωρίαν, προσθέτοντες μόνον, ὅτι συμβάλλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ ταχέια πράξις, ἥτις δὲν δίδει καιρὸν εἰς τὰ ἀποκεκομμένα μέρη τοῦ δένδρου νά ἐξικμασθῶσι καὶ νά ξηρανθῶσι· ἢ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελεστέρα συναρμογὴ τῶν φλοιῶν καὶ τῶν ζύλων· ἢ ἀποστέγασις ἢ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ τὴν βλαβερὰν ἐπιβροχὴν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν σωμάτων, καὶ ἡ προμήθευσις ἐκείνων, ὅσα δύνανται νά τοῖς ἴναι ἐπωφελῆ. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν θέλομεν ὁμιλήσει ἐν ᾧ θέλομεν πραγματευέσθαι ἐν μέρει ἕκαστον εἶδος ἐμφυλλισμοῦ ἢ ἐγκεντρισμοῦ.

Μὴ γνωρίζοντες τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας, τοὺς ἀναγκαίους μεταξὺ δύο δένδρων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐμφυλλισμοῦ, ἔπλασαν διαφόρους γελοιώδεις μύθους· ὅτι δηλ. ἐμφυλλίζων τις τὴν περσικὴν μηλέαν ἐπὶ τῆς ἰτέας φέρει καρπὸν ὑπερμεγέθη, πλὴν ὄχι ἐδώδιμον· ὅτι διὰ νά ἀπαλλάξωμεν τὴν πορτογαλέαν ἀπὸ τοὺς παγετούς, ἔπρεπε νά τὴν ἐμφυλλίζωμεν ἐπὶ τοῦ πρίνου· ὅτι ἡ βόδωνιά (τριανταφυλλιά) ἐμφυλλιζομένη ἐπὶ μελανοβότρυος φραγκισταφυλλῆς (groseillier-cassis) φέρει βόδα μέλανα (1). Πολλοὶ μάλιστα

(1) Τοιοῦτους παραξένους ἐμφυλλισμοὺς ἀναγνώσκομεν καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Γαλλο-κυανῶν βιβλ. ἰ. « Τὸ δωρακονὸν (βόδακηνον) ἐγκεντρίζεται . . . καὶ εἰς πλάτανον ἀφ' ἧς γίνονται ἔρυθρὰ τὰ δωρακονία. — Τὸ ἀπίδιον ἐγκεντρίζεται εἰς βόϊαν . . . καὶ εἰς τέρμινθον καὶ εἰς συκάμινον· ἐγκεντρίζομενον δὲ εἰς συκάμινον, ἔρυθρὰ φέρει τὰ ἀπίδια. — Ἐὰν εἰς μωρσίην ἐγκεντρισθῇ ἡ βόϊα ἢ εἰς βόϊαν μωρσίην, πολὺ μείζονα εἶσι τὸν καρπὸν. Καλῶς ἡ βόϊα ἐγκεντρίζεται εἰς μωρσίην καὶ εἰς ἰτέαν. Ἐκ δὲ βόϊαν ἐγκεντρίζεται κίτριον κτλ. — Ἐὰν εἰς κερσίαν μέλαινα σταφυλὴ ἐγκεντρισθῇ, τῷ ἔχει τὰς σταφυλάς εἰσι. — Ἡ σικὴ ἐγκεν-

τῶν νεωτέρων ἀπατηθέντες ἀπὸ τοὺς ἀγύρτας αὐτοὺς, ἐνόμισαν ὅτι ἡ ῥοδωνιά ἐμφυλλίζομένη ἐπὶ τοῦ πρίνου φέρει πράσινα ῥόδα. Καὶ αὐτὸς ὁ Δουμάντος Κουρσέτιος, ἐν ᾧ ἀναιρεῖ τὴν πλάνην τῶν προειρημένων, φαίνεται ὅτι ἐπίστευε μερικὰς δοξασίας των. Καὶ τῶντι πρέπει νὰ ἔχη τις πολυχρόνιον πεῖραν διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῇ καὶ δελεασθῇ ἀπὸ τὴν φαινομένην ἀπλότητα, μὲ τὴν ὁποίαν πολλοὶ σᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι εἶδον τὸ πρᾶγμα. Ἀφοῦ εἴτε ἐξ ἀνοησίας ἢ ἐξ ἀγνοίας ἐφθασάν τινες νὰ προτείνουν ἀπᾶς μίαν ἐσφαλμένην ἀρχὴν, τὴν ὑποστηρίζουν ἀπὸ φιλαυτίαν. Τοιοῦτον εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, οἵτινες προκρίνουν μᾶλλον νὰ ὑποστηρίξουν πρᾶγματα ἀπίθανα, ἐναντίον τῶν ἐναργῶν καὶ βεβαίων, παρά νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἠπατήθησαν ἢ τοὺς ἠπάτησαν!

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐνοφθαλμισμού ἢ ἐμφυλλισμού, εἶναι ἴσως μᾶλλον δυσεξήγητα, παρά ἡ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῶν ἀπαιτούμενη ἀναλογία. Ἡ πράξις αὕτη μεταβάλλει τοιοῦτοτρόπως τὸν χαρακτῆρα τινῶν δένδρων, ὥστε φαίνεται ὅτι ἐξαλλάσσει καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν των. Παραδ. χάριν αἱ μηλέαι ἐμφυλλίζουσιν ἐπὶ ἡμέρων (franc) γίνονται ὑψηλόταται· ἐπὶ δὲ χαμομηλέας (paradis) μόλις ὑψόνονται πόδας τινάς. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν συμβαίνει καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ δένδρα, ὅσα ἐμφυλλίζονται ἐπὶ παραφυάδων. Ὅη ἡ ἀγρία ἢ ἀγριοσουρβία (sorbier des oiseaux) ἐμφυλλίζομένη ἐπὶ τῆς λευκακίνθης ὑψοῦται εἰς ὀλίγα ἔτη εἰκοσιπέντε ἕως τριάκοντα πόδας· ἐκ σπέρματος ὁμοῦς φυομένη, μένει διὰ πολὺν καιρὸν δένδρον μετρίου μεγέθους. Ἡ ἐκ σπέρματος φυομένη καναδία ἀγριοκοκκιμηλέα (ἀγριοπρουνιά

τρίζεται εἰς *συκάμινον* καὶ εἰς *πλάτανον*. — Λεύκη ἐγκεντριθεῖσα ἢ ἐνοφθαλμισθεῖσα ἀπὸ συκάμινου, *συκάμινον* λευκὰ φέρει. — Ἡ *συκὴ* ἐνθεματίζεται εἰς *συκάμινον* καὶ εἰς *πλάτανον*. Τὸ *συκάμινον* ἐνθεματίζεται εἰς *κίστανον* καὶ εἰς *φηγὸν* καὶ εἰς *μηλέαν* καὶ *τέρμινθον*, καὶ εἰς *ἀγράδα*, καὶ εἰς *πετέλαν* καὶ εἰς *λεύκην*, ἀφ' ἧς γίνονται λευκὰ *συκάμινον*. Τὰ δὲ ἀπίδια ἐνθεματίζεται εἰς *ροῖαν*, καὶ *συκάμινον* καὶ *ἀμυγδαλὴν*, καὶ εἰς *τέρμινθον*. Τὰ *μήλα* ἐγκεντριζομένη καὶ εἰς *δαμασκηνὸν* καὶ *ἀνάπαλιν* καὶ εἰς *πλάτανον*, ἀφ' ἧς γίνονται ἐρυθρὰ τὰ *μήλα*. — Τὸ *κάρυον* εἰς *κόμικρον* μόνον ἐγκεντριζομένη. Τὰ *ῥόδια* ἐνθεματίζονται εἰς *ἰτέαν*. Ἡ *δάφνη* ἐγκεντριζομένη εἰς *μηλέαν*. Τὰ *δαμασκηνά* ἐγκεντριζομένη εἰς *πᾶσαν ἀγράδα* καὶ εἰς *κιδωνία* καὶ εἰς *μήλα*. Τὸ *κίστανον* ἐγκεντριζομένη εἰς *κάρυον* καὶ *δρῦν*, καὶ *φηγόν*. Τὸ *κεράσιον* ἐγκεντριζομένη εἰς *τέρμινθον* καὶ εἰς *πρσοικόν* καὶ *ἀνάπαλιν*. Ἡ *μυραίνη* ἐνθεματίζεται εἰς *δαμασκηνόν* καὶ εἰς *θάσιον* (*ἀμυγδαλὴν*). Εἰ τὸ *κύτριον* τις εἰς *συκάμινον* ἐνθεματίζει, ἐρυθρὰ εἶσιν τὰ *κύτρια*. Τὰ *κιδωνία* καὶ τὸ *ἐρινέον* παντὸς δένδρου ἐστὶ *δεικτικὰ*· ὁ δὲ βούλει ἐγκέντρισον εἰς ταῦτα, ἦτοι ἐμφύλλισον. Τὸ *κύτριον* καλῶς ἐγκεντριζομένη εἰς *ροῖαν*, ὡς ὁ *Δίδυμος* ἐν τοῖς γεωργικοῖς αὐτοῦ φησιν. Φλωρεντίνος δὲ τὴν *ἀμπέλον* καλῶς ἐγκεντριζομένη φησιν εἰς *κίρασον*, καὶ ἐν τῇ *ἑαρὶ* φέρει τὰς *σταφυλάς*. Καὶ τὴν *ελαίαν* εἰς *ἀμπέλον* ἐγκεντριζομένην, φέρει καρπὸν *ἐλαικοστάφυλον* κτλ.

ragouminier) γίνεται *χαμαιρεπῆς* καὶ *σπανίως* ἀποκτᾷ περισσώτερον τῶν 2 ποδῶν ὕψους· ἀλλ' ὅταν ἐνοφθαλμισθῇ ἐπὶ τῆς *κοκκιμηλέας*, τὸ *στέλεχος* τῆς ἀνυψοῦται, συνενώνονται ὡς *δέσμη* οἱ *κλάδοι* τῆς, καὶ αὐξάνουσι τέσσαρας ἕως πέντε πόδας.

Τὸ δὲ παραδοξώτερον εἶναι, ὅτι πολλὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσι τὸ ψῦχος τοῦ χειμῶνος ἐνόσω εἶναι ἀνεμφύλλιστα, δὲν τὸ αἰσθάνονται πλέον ἀφοῦ ἐμφυλλισθῶσι. Οὕτω βλέπει τις τὴν *Ἰαπωνικὴν μεσπιλέαν*, ὅταν μὲν προέρχεται ἐκ σπέρματος, νὰ μὴ ὑποφέρῃ τὸ ψῦχος, ὅσον καὶ ἂν τὴν προφυλάττῃ τις τὸν χειμῶνα· ἀφοῦ δὲ ἐμφυλλισθῇ, μὲ μόνον ὀλίγα ἀχυρα σκεπάζων τις τοὺς κλάδους τῆς, μένει ἐκτεθειμένη τὸν χειμῶνα χωρὶς νὰ βλαφθῇ. Ἡ *πιστακία* ἢ *φυστικία* ἐνοφθαλμιζομένη εἰς *τερέβινθον* δὲν αἰσθάνεται *δέκα* βαθμῶν ψύχους· ὅταν δὲ φύεται ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῆς δὲν ὑποφέρει οὔτε ἐξ, λέγει ἓνας περιφημὸς καθηγητὴς τῆς γεωργικῆς (ὁ ἀνείμνηστος *Θουίνος* (Thuin). (Ἀκολουθεῖ.) (6.)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΤΛ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Βροχὴ λίθων.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν αἰθρίας νυκτὸς ἐφάνη ὑπεράνωθεν τῆς κώμης τοῦ *Μακάν* (*Βρασιλία*) μετέωρον ἐξαισίου λαμπρότητος καὶ μέγιστον, διευθυνόμενον ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον· διεβράχη δὲ καὶ ἐκπυροκρότησεν ὡς *κεραυνὸς* διασκορπίζον εἰς διάστημα 10 σταδίων καὶ ἐπέκεινα πλῆθος πετρῶν, αἱ ὁποῖαι πίπτουσαι μὲ βίαν ἐτρέψισαν τὴν στέγην τῶν οἰκιῶν, εἰς δὲ τοὺς ἀγρούς ἐφόνευσαν ἢ ἐπλήγισαν πολλοὺς βουῖς.

Παράδοξος φανός.

Φυσικὸς τις περιέκλεισε κατὰ γράμμα τὸ φῶς εἰς τὸ *βωκάλιον*. Παρὰ τῆρας τῶντι ὅτι τὸ *κενὸν* ἠλεκτριζόμενον ἐγένετο φωτεινὸν διέταξε νὰ κατασκευάσωσι σφαῖραν τριῶν δακτύλων διαμέτρου μὲ *λαιμὸν μακρὸν* τριάκοντα· τὴν ἐγένετο δὲ ἀπὸ ὑδράργυρον καὶ τὴν ἀνέστρεψε διὰ νὰ τὴν *κενώσῃ*, ὁ ὑδράργυρος ἔπεσε καὶ ἐστάθη ὡς 28 *βαθμοῦς* εἰς τὸν *λαιμὸν*. Τότε ὁ φυσικὸς ἔκλεισε στεγανῶς τὴν σφαῖραν διὰ τοῦ πυρὸς ἐπάνω τοῦ ὑδραργύρου, ὥστε εἶχεν οὕτω σφαῖραν ἀπολύτως *κενήν*. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἶχεν ἐγγίσει πρότερον εἰς τὸν *ἄξονα* τῆς σφαίρας τὰς *ἀκίδας*, αἱ ὁποῖαι ἐδέχοντο ἠλεκτρικὸν ῥευστὸν ἀπὸ *Γαλβανικὴν* τινα *σωρείαν* κειμένην εἰς *γωνίαν* τοῦ οἰκήματος. Ἡ *φωτεινὴ* αὕτη σφαῖρα *κρμασμένη* ἦδη εἰς τὸ μέσον

τοῦ φατνώματος (ταβανίου) τοῦ δωματίου του λάμπει ὡς μικρὸς ἥλιος, τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ φῶς δὲν βλέπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς τὸ τοῦ ἀληθοῦς ἡλίου.

Νέον εἶδος τυπογραφίας.

Ἐφευρήκαν εἰς τὰς Ὁμοσπόδους τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πολιτείας νέον τινα τρόπον τυπογραφίας. Λαμβάνουσι ξύλον ὄρθιον καὶ ἐγχαράττουσιν εἰς αὐτὸ κτυπῶντες μὲ σφυρίον στοιχεῖα κατασκευασμένα ἀπὸ χάλυβα. Χρησιμεύουσι δὲ μάλιστα εἰς τοῦτο οἱ ἐγκολαπτῆρες, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται οἱ τυπογράφοι διὰ νὰ ἐγχαράττωσι τὰ γράμματα εἰς τὸν χαλκόν. Ἄφ' οὗ χαραχθῆ ὡς μὴ μία ὀλόκληρος σελὶς εἰσδυομένου τοῦ χαρακτῆρος ὡς ἐν χιλιοστόμετρον ἐντὸς τοῦ ξύλου, ἀφαιροῦσι μὲ τὴν πλάνην ἀπὸ αὐτὸ τὸ πᾶχος ἐνὸς χιλιοστομέτρου, ὥστε τότε ἡ σανὶ φαίνεται ὁμαλὴ καὶ λεῖα, καθὼς πρότερον ἔπειτα ἀφίνουσιν αὐτὴν εἰς ζεστὸν ὕδωρ, ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἐκβαλλομένη ἐκείθεν ἡ τυπογραφικὴ αὕτη σανὶ φαίνεται τόσον τελεία, ὅσον στερεότυπος σελίς· ὅθεν τυπώνουσι μὲ αὐτὴν σφυροκοποῦντες, καθὼς οἱ τυπωταὶ τῶν Ἰνδιανῶν, ἔχοντες μόνον ὡς βοήθημα ἑναμελανωτῆρα ἀπὸ δέρμα, λαμβάνουσι μὲ τὴν σανίδα τὸ μέλαν διὰ νὰ τὸ μεταφέρωσιν εἰς τὸ χαρτίον, ὅθεν ἐκβάλλουσι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀναρίθμητα φύλλα.

Ὁ περίεργος καὶ ἀγχίνους ἀναγνώστης ἐννοεῖ βέβαια ὅτι τὸ ξύλον συμπιεσμένον κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὸν ἐγκολαπτῆρα, ἀνυψοῦται ἀφ' οὗ διαβραχῆ, ὥστε τὸ στοιχεῖον φαίνεται ἔπειτα τόσον ἐκτυπον ὅσον ἦτον ἄλλοτε χωμένον εἰς τὸ ξύλον.

Ἄριστον δὲ ξύλον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον εὑρέθη ἡ ἀπιδιά, ἡ προύνη, ἡ καρυδιά, ἡ πύξος, καὶ ἀπλῶς ὅλα τὰ στερεὰ καὶ λεπτομερῆ ἐνταυτῷ ξύλα.

Μετεωρολογία.

Πολλὰ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι εἰς τὸ Esnaudes (Charente inférieure, Γαλλία) ἔπεσεν ἀερόλιθος τριῶν λιτρῶν βάρους, οἱ δὲ χωρικοὶ, οἵτινες τὸν εἶδον πίπτοντα, θελήσαντες νὰ τὸν σηκώσωσιν ἠσθάνθησαν βίαιον ἠλεκτρικὸν κλονισμόν. Τὰ συντρίμματα τοῦ ἀερόλιθου τούτου ἐστάλησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῶν Βορδιγάλων.

Αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες ὁμοίως ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἐξετάσεως αὐστηρᾶς γενομένης περὶ τῆς συμβάσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν πυροτεχνιμάτων τοῦ φρουρίου Vincennes ἀπεδείχθη ὅτι τὸ πῦρ ἀναψεν ἀπὸ τὴν ἀν-

τανάκλασιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον εἶχε θερμασμένους τοὺς φεγγίτας (τὰ ὑαλῖα τῶν παραθύρων) τῆς αἰθούσης.

Γεωγραφία τῶν παλαιῶν.

Λαμβάνομεν ἀπὸ τὸ ἄριστον περὶ γεωλογίας σύγγραμμα τοῦ Ἄγγλου le Lewell τὰ ἀκόλουθα ὡς περίεργα διὰ τὰς γεωγραφικὰς τῶν ἀρχαίων γνώσεις.

Ἡ φήμη τοῦ Μασσαλιώτου Πυθέου καθιερώθη ἀπὸ τὸν χρόνον, ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν καθαρῶς τὰς ἀνακλύψεις του. Συμπεραίνομεν μόνον ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τῶν πλείστων συγγραφέων ὅτι ὁ θαλασσοπόρος οὗτος ἀνεχώρησε κατὰ τὸ 340 πρὸ Χριστοῦ διὰ νὰ πλεύσῃ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς εὐρώπης. Ὁ Καρχηδόνιος Ἰμῆλων εἶχεν ἤδη ἀκολουθήσει πρὸ αὐτοῦ τὸν αὐτὸν τοῦτον δρόμον, ἀλλὰ δὲν εἶχε καταντήσει πέραν τῶν Κασσιταριδῶν νήσων κειμένων πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐν ᾧ ὁ Πυθέας ἐξέτεινε τὰς ἐρεῖνας του πολὺ περαιτέρω πρὸς ἄρκτον. Ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Σιθρίας ὁ περιηγητὴς οὗτος ἦλθεν εἰς τὰς Ἡρακλείους σήλας, ἐστράφη εἰς τὰς Γαρτησσὸν, πέρασε τὸ ἱερὸν ἀκρωτήριο (cap Vincent) ἐμῆκεν εἰς τὸν βαθὺν κόλπον μεταξύ τῶν Ἀρμορικών καὶ Καντάβρων καὶ κάμψας τὸ δυτικώτατον τῆς Κελτικῆς ἀκρωτήριον παρέπλευσε ὅλην τὴν παραλίαν καὶ μετὰ ταῦτα ὑπερέβη τὸν πορθμὸν μεταξύ Κελτικῆς καὶ Ἀλβίου (Ἀγγλίας), τῆς ὁποίας ταύτης νήσου διέπλευσε τοὺς ἀνατολικοὺς αἰγίλους, ἔρθε εἰς τὰς Ὀρκάδας καὶ μετὰ ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν Θρίαν. Ἐπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὰ βόρεια τῆς Κελτικῆς. Ὅσα ἀναφέρει περὶ τῶν διαφόρων λαῶν καὶ προϊόντων ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐγνώρισε τὴν Βαλτικὴν κτλ.

Πολλοὶ φιλόλογοι διατείνονται ὅτι ὁ Πυθέας ἀνέλαβε καὶ δευτέρον ἄλλον πλοῦν κατὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, φέροντες ὡς ἀπρδείξιν τοῦ πράγματος τὴν ἐπιγραφὴν μάλιστα δύο βιβλίων τοῦ Πυθέα, πλοῦν κατὰ τὸν ὠκεανόν, καὶ περίπλους τῆς γῆς.

Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ἔτι ὁ Πυθέας κατήντησεν ὡς τὴν Θούλην, ὅτι ὅμως ἡ γῆ τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε δὲν ἦτον ἡ Θούλη ἀλλ' ἄλλη τις νῆσος τῶν σποράδιων τοῦ πελάγους Schettland.

Ἡ μεσόγειος διέπλετο ἄλλοτε ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ Θεοκλῆς ἀνεκάλυψε τὴν Σικελίαν 750 χρόνους πρὸ Χριστοῦ· ἡ τρικυμία δὲ μόνον ἔφερε κατὰ συμβεβηκὸς τοὺς θαλασσοπόρους τούτους ὡς τὴν Λιβύαν, ὅπου κατὰ τὸ 639 ἐθεμελίωσαν τὴν ἀποικίαν τῆς Κυρήνης.

Οἱ ἐνδοξότατοι τῶν ἀρχαίων θαλασσοπόροι ἦσαν οἱ Φωκαεῖς, οἱ Μιλῆ-

τιοι, οἱ Σάμιοι, οἱ Εὐβοεῖς καὶ οἱ Κορίνθιοι. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι εἰσεχώρησαν ὡς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον, κατέστησαν ἀποικίας εἰς τὴν Οἰνωπρίαν, Διγυστικὴν, Κελτικὴν καὶ Ἰβηρίαν. Ἀλλὰ διάστημα μάλιστα κατεστάθη ἐκ τούτων ὄλων ἡ Μασσαλία, τὴν ὁποίαν ἔκτισαν οἱ Φωκαεῖς 600 χρόνους πρὸ χριστοῦ.

Οἱ αὐτοὶ οὗτοι Φωκαεῖς εἶχον διεπλευσμένας ἤδη τὰς δυτικὰς θαλάσσας πρὶν οἱ λοιποὶ Ἕλληνες τὰς γνωρίσωσιν. Ἡ Τύρος ἦτο τὸ ἐπίνειον τὸ ὁποῖον τότε κατ' ἐξοχὴν ἠκμαζε. Ἡ Καρχηδὼν γεννημένη ἀπ' αὐτὴν ἐξέτεινε τὰς κατακτήσεις της πέραν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Τὰ Γάδειρα ἦσαν τὸ πρῶτον αὐτῆς ἐμπορεῖον· συνεμάχησε δὲ πρὸς πολὺν χρόνον μετὰ τοὺς Ἐτρούσκους διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς κατὰ θάλασσαν ἐπιχειρήσεις τῶν Ἑλλήνων πρὸς δυσμὰς τῆς μεσογείου· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες βοηθούμενοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν αὐτῶν συμμάχους κατέστρεψαν τὴν δυνάμιν τῶν Ἐτρούσκων, προσέλαβον τοὺς Καρχηδονίους ὡς φίλους, καὶ ἡ Μασσαλία κατεστάθη δυνατὴ τόσο, ὥστε ἡ βοήθειά της ἐζητήθη ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον.

Πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, οἱ Ἕλληνες εἶχον διάφορα συστήματα περὶ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς, τῆς ὁποίας περιώριζον τὴν ἕκτασιν ὡς τὰς ἀνατολικὰς χώρας τῆς Μεσογείου καὶ τὰς κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἀλλὰ κατόπιν ἐκτείνοντο βαθμιδῶν τὰ στενὰ ταῦτα ὄρια. Ὁ Δικέανός ἐθεωρήθη ὡς περικυκλῶν τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ὡς ἐπίπεδος, τῆς ὁποίας οἱ Ἕλληνες κατεῖχον τὸ κέντρον. Ὁ Ἀναξίμανδρος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν κυλινδρικὸν σχῆμα, ὁ Ἀριστοτέλης ἐπίμηκες, ὁ δὲ Θαλῆς σφαιρικόν· τὴν γνώμην τοῦ τελευταίου τούτου παρεδέχθη καὶ ὁ Ἀναξαγόρας, τὴν ἐπεκύρωσε δὲ ἔπειτα ὁ Πυθαγόρας. Ἀλλὰ τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις ταύτας ἐπολλαπλασίασε μάλιστα καὶ διώρθωσεν ὁ περίφημος ἀστρονόμος Εὐδόξος κατὰ τὸν Δ'. πρὸ χ. αἰῶνα.

Νομίζομεν περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀρχαιότατα διηγεῖτο ἡ γῆ εἰς τέσσαρας χώρας, τῶν Κελτῶν, Σκυθῶν, Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν. Ὁ Τάναϊς διεχώριζε τὰ δύο πρῶτα ἔθνη, ὁ δὲ Νεῖλος τὰ δύο δεύτερα, καὶ ἐκεῖνος μὲν εἰσέβαλεν εἰς τὴν Βαλτικὴν, οὗτος δὲ εἰς τὸν ὠκεανὸν πέραν τῆς Αἰθιοπίας.

Βοτανική.

Εἰς τὴν Καμβανιέραν εὐρίσκειται δένδρον περιέργου συγκείμενον ἀπὸ δρῦν

καὶ φηγόν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι συνημμένους εἰς ἓν τοὺς κορμούς των, ὥστε πανταχόθεν κρέμονται κλωνάρια φέροντα τὰ μὲν φηγοῦ, τὰ δὲ δρῦος φύλλα.

Ἀρθροποδοκαπηλεία.

Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων, τὸ ὁποῖον τὰ εὐρωπαϊκά ἔθνη εἶχον ἀπηγορευμένον πρὸ τινῶν χρόνων, ἀνανεώθη πάλιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν καὶ βόρειον μέρος τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου. Ἢδη περὶ τὸ 1820 διέταξεν ἐκστρατεῖαν εἰς τὴν ἄνω Ἀραβίαν ἔχουσαν σκοπὸν τὴν ἀρπαγὴν τῶν μαύρων, μετὰ τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ συμπληρώσῃ τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀντὶ τεσσαράκοντα χιλιάδων, δὲν σὺνάξε πλεον τῶν 8 χιλ. ἀνθρώπων εἰς γυναῖκας, ἄνδρας καὶ παιδία διαφόρου ἡλικίας. Ἀποτυχὼν κατὰ τοῦτο διευθύνθη ὁ Σατράπης εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀφρικῆς. Ἐλαβε λοιπὸν διὰ τούτου τοῦ τρόπου πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμὸν, καὶ, ὡς λέγεται, τοῦ πρώτου πενταπλάσιον. Ἡ Αἴγυπτος μεταχειρίζεται εἰς τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν πολλοὺς μαύρους καὶ μαύρας. Ἀπὸ τὰς 78 δὲ ὡς 80 χιλιάδας στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ ἐπέκεινα τῶν 40 χιλιάδων εἶναι Αἰθίοπες. Ὅλοι ὅσοι ἐπερίσσειον ἀπὸ τὰς παραλίους τῆς Ἀφρικῆς δυναστείας ἐξάλθησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.— Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν αἰχμαλώτων γενομένη κατ' ἐπίμονον ἀπόφασιν τοῦ βασιλικοῦ συμβουλίου εἰς τὸ Aix-la-chapelle τὸ 1819 προξένησε μέγα κενόν, τὸ ὁποῖον ἀνεπληρώθη ἀπὸ Αἰθιοπίας τοὺς ὁποίους αἱ δυναστεῖαι αὐταὶ λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς, ἀναβαίνουσι δὲ ὡς 80 χιλιάδας κατ' ἔτος, ἐν ᾧ οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἐλάμβανον ἄλλοτε εἰμὴ 6 χιλ. καὶ δίδοντες 500 φράγκα κατ' ἄνθρωπον.

Αναρέωσις δένδρων.

Γεωργὸς Ἄγγλος εἶχε εἰς τὸν κῆπὸν του γηραιὰς μηλέας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐκαρποφόρουσαν πλέον. Ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος ἔλαβεν καυστικὴν, ἄσβεστον τὴν ὁποίαν ἀνέλυσεν εἰς ὕδωρ καὶ ἀλειψε μετ' αὐτὴν τὸν φλοιὸν τῶν γηραιῶν δένδρων του. Ἐκ τούτου δὲ προῆλθεν ἀμέσως μὲν θάνατος τῶν μυῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων, ἔπειτα δὲ ὁ παλαιὸς φλοιὸς ἔπεσε, καὶ νέος ἄλλος τὸν διεδέχθη καὶ τὰ πλείοτερα ἔλαβον τόσῃ δυνάμιν ὥστε φαίνονται ὅτι δὲν ἔχουσιν πλείοτέραν εἰκόσιν ἐτῶν ἡλικίαν.

Νέα Βυρσοδεψία.

Διάφορα πειράματα απέδειξαν ὅτι τὰ στέμφυλα, ἀφ' οὗ ἀποσταλαχθῆ ἡ ρακὴ, εἶναι προκριτότερα παρά τὸν φλοιὸν τῆς δρυὸς (βελανιδιάς) διὰ τὴν βυρσοδεψίαν εἴτε ἔργασμα τῶν δερμάτων. Ἀφ' οὗ προετοιμασθῶσιν αὐτὰ κατὰ τὴν συνήθειαν, βάλλονται εἰς λάκκους καὶ ῥίπτονται ἐπάνωθεν στέμφυλα. Τριάκοντα πέντε ἕως τεσσαράκοντα πέντε ἡμέραι ἀρκοῦσι διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον. Ἐχει δὲ ὁ τρόπος οὗτος τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα:

1. Ὅτι ἐνεργεῖ εἰς ὀλιγότερον καιρὸν.
2. Ὅτι οἰκονομεῖ τὴν ἀγορὰν τοῦ φλοιοῦ τῆς δρυός.
3. Δίδει εἰς τὸ δέριμα ὁσμὴν εὐάρεστον, ἀντὶ τῆς βαρείας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν πολλάκις κατεργαζόμενα μὲ τὸν φλοιόν.
4. Τέλος τὸ δέριμα γίνεται πολὺ στερεώτερον καὶ διαρκεῖ διπλοῦν καιρὸν.

Λαμπαδοποιία.

Ὀνομάζομεν λαμπαδοποιίαν τὴν κατασκευὴν τῶν ἀλειμματοκηρίων. Μεταξὺ ὄλων τῶν τρόπων, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται διὰ νὰ καταστήσωσι στερεώτερον τὸ ἄλειμμα, ἢ στυπτηρία πρέπει βέβαια νὰ προκριθῆ φαίνεται δὲ ὁμοίως ἀρίστη μέθοδος τὸ νὰ λευκαίνεται τὸ ἄλειμμα εἰς τόπους ὑποσχίους καὶ ὑγρούς. Ὅταν ὅμως προστεθῆ μικρὰ τις ποσότης θειικοῦ ζίγκου ἢ μᾶλλον ὀξεικοῦ μολύβδου (*), τὰ ἀλειμματοκήρια ἦτε αἰ στεαρινὰ λαμπάδες δὲν λιγύζονται ἐν καιρῷ θερμότητος, ἔπειτα καίουσι καὶ περισσότερον καιρὸν χωρὶς νὰ σταζῶσι.

(3.)

(*) Ὁ θειικὸς ζίγκος καὶ ὁ ὀξεικὸς μολύβδος εἶναι χρῆσιμα εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν. Πωλοῦνται δὲ εἰς τὰ ἔργαστήρια τῶν χημικῶν πρσιόντων καὶ τὰ φαρμακοποιεῖα

